

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ЯК ПАТРИОТИ "ПОМАГАЮТЬ" ФІЛЬМУ "Т. ШЕВЧЕНКО".

Дня 18 квітня ц. р. показували в польській салі в Брендон, Ман., фільм "Тарас Шевченко". Хата українських робітників і фермерів повисла число, то на дзвін публіки було дуже мало з той причини, що промови поділяли тут на кілька таборок.

Щодо самої фільми, то вона є дуже захоплююча і повчальна. В ній представляється життя Т. Шевченка від дитинства аж до самої смерті, як також тодішній кріпацький порядок, в якому працювали тут на кілька таборок.

Варта згадати також про "наших" невиколуваних у цій місцевості. Вони справляють моральні загрози, держать його портрет у читальнях та народних домах, але діла їх дуже погані. Вони не тільки не прийшли подивитися на фільм, але ще й старались всіми способами пошкодити виставі.

Ця тикетів була відома перед виставою, бо було широко розголошено, а що обидві частини фільму показували за один раз, то ця вступила була 75 ц. Але найбільші "папи" прийшли до салі, кинули по 25 центів на стіл і хотіли знати місце. Коли касієр звернув увагу, то панство дуже обурилося і опустило салю.

За пів години прийшли два поліції й зажадали послідки, що фільму можна показувати. Також сказали завідавець фільму, прийти на другий день до шефа поліції. Значить, хтось представив Шевченка в поліції, як небезпечного більшовика й "стороній порядку" мусили виконувати свій обов'язок.

Ой, панове! "Схаміньтесь, будьте люди, бо люкс вам буде". Навіщо ви держите портрет Шевченка в своїх домах, справляють йому панадичі, кричте, що Шевченко ваш, що він був українським патріотом, добрим християнином, а коли ТУРФДМ поставило дістати цю фільму з Радянської України й позайомити українській трудові маси з життям буржуазії, то ви саботажите й стараетесь в підлий спосіб пошкодити культурній роботі.

Тим краще для вас. Ми не хочемо вас переконувати, але ваша будова робота повинна отворити робітникам і фермерам очі, які не вірять у ширість ваших снів. Ви покажете свої чорні думи. Ви прикриваєте свою підлу роботу патріотичними клічками, хочаєте, під жонглюванням стіг, а в дійсності виконуйте найпідлішу роботу, на яку може зваятися людина.

Присутній. І МИ БАЧИЛИ ФІЛЬМУ "ТАРАС ШЕВЧЕНКО". Іст Кюйданс, Ман.

В середу і четвер, щоб-то 11 і 12 квітня 1928 р. показували в Укр. Роб. Домі в Іст Кюйданс історичну фільму з Рад. України "Тарас Шевченко". В середу, в години 8. вечером сая Укр. Роб. Дому була заповнена по береги.

Публіка сідала на крилах і нетерпеливо чекала той хвилини, коли покажуть на екрані Тарас. Що-ж далше? Всього в світі починається від малюнка, а кінематограф в величкі. Так починається фільм "Тарас Шевченко". На екрані перш побачили ми маленького Тараса, сплячого в кошику. Далше Тарас разом зі своїми родичами переживає голод, холод і знущання окупаців. Як болоче було дивитися глядачам тоді, коли панські нагачиві з нагами в руках тнали бідних селян і матерів з маленькими немовлятами на паншину.

Дитина піла копою, а мати жене й залавчавсе потом. Мати зі страхом і жалем прибігла до своєї дитини, нахланлася, щоб дати їй зморених і змучених грудей, а нагачив же й нагачию крає згорілеї, здроповані пачі матері. На салі роздався тяжкий стогін: "Ой!". З другої сторони дивинся, а тут панське, рощієне життя панів. Вона представляється глядачам не жінка, а ідовити гадина.

глядать П. А вона з той дурійки, з той рощієні здохтіла, щоб її в пачі скоботати. Дівчата були в панні крипачками, невіданнями, а маленька собачка рідною сестрою. З другої сторони бачили життя бідоної вдови з трьома дітьками в негосподній хаті. Притулялися до голодної матери і самі голодні, голі і босі. Хіба в нинішніх часах мало таких вдів, мало голодних, голіх і босих дітей? Сіда згадати і про мачуху Тараса. Ой, мачуха-ж то буда. В неї не було серця тільки місце на серце. Та-гала бідоної, семидітної Тараса за волосся й за вуха. А маленькі гадки аж відносились з криса, плачучи вишиком за Тарасом, а деколи й кричали на мачуху.

Колі дивились на фільму, то бачили, як над обезлюдненим Тарасом злилася всяка дрянь, від малку аж до його смерті, почавши від мачухи, а кімчаючи царськими страпаними. Терпів Тарас мучки за те, що любив своїх поновелених братів. За те, що не навівів панів, котрі поновелювали і старались затемнювати бідний народ. Дивинся на фільму одного вечора й другого, і все те здається так коротко. В першій частині бачимо Тараса в кошику. На другий вечір визначним українським поетом, артистом, малярем. Провідником студентів в академії Кирило-Методієвського Брацтва.

Але те щастя було не надовго. Тарас опинився на засланні в Орській кріпости, далеко від цивілізованого світа. Там знова знущання царських нійськовиків і сипак. І все те для нас здається дуже коротеньке. Але в дійсності український народ переживав таку трагедію сотки літ аж до 1917 р. Частина його ще й тепер живе під панським гнетом.

Зожула машина, що пересувала образи, світло мигнуло, а на екрані показалося сльіше "Кіньєш". Мандолинна оркестра відіграла "Заповіт" Шевченка, який публіка, на знак великої пошани, вислухала стоячи. Ті два вечери в Іст Кюйданс, Ман., остануться в пам'яті українських робітників і робітниць до смерті. Хто ще не бачив цієї фільми, так старайтеся, товариші й товаришки, побачити, коли товариші загостять з нею до вашої місцевости.

Робкор. ПІД УВАГУ. Су Сейнт-Мері, Онт.

Надворі вітер, що аж землю реве й розносить по місті. Яюсь лянчо, боюсь вийти з хати, щоби мене вітер не звабив, бо я малий, а до того ще й сухий. Але дивалося у вікно — хтось звертає у хату. От, думаю собі, хоч буде з ким побалакати.

Дивалося більше — а то дистоно. Передат мени пару листів і "Укр. Роб. Вістї". Беруть перше до газети, й читаю уважно, позайци від першої сторінки, а скінчи аж на пошукування, хоч знаю, що мене ніхто не пошукує. Всього перечитав шодого вчора. Є дописи з різних місцевостей, а про Су Сейнт-Мері אני згадаю. Кажуть, що хто читає, той знає. Виходить, що від читання щось лізе в голову. Так сталося і зі мною. П'яла перерачини газети, голова стала ніби повна. От став я тай думаю: як би не вилізати щодня до Канади чи до Америки, щоб стати на ноги? Але від чого його почати? Чи не від наших робітників? А заалос-б побудити їх. Та й ще є деякі справи, які можна мимомолодом порухити.

Отже починаю зрушувати робітників. Від нового року було в нас щось б'єру-концертів; була фільма "Тарас Шевченко", були представлення, балери, коштовий бал, були навіть малярів віча, де виспалося кілька нових членів, а в пресі אני ду-ду. А про робітничі життя, про умовни праці в нашій місцевости можна багато писати. Такі дописи читаються залюбки читачами робітничо-фермерської преси.

Ага, нагадав собі про нашого кольтпортера. Погто то таки колюче треба збудити, бо Робітничо-Фермерський Календарі лежать у шафі, мабуть вже порохом припалі, а тут треба вислати за них гроші до видавництва "У.Р.В.". Це такий гріх, якого не можна ніяк простити. Чому-б то не кинути за календарями під час підприємств між публіку і пробувати спродати їх. Інші кольтпортери ходять по хатах з книжками, а наш — не знаю, чи лінійний, чи не хоче? Коли не маеш,

ПРИХОДІТЬ ДИВИТИСЯ НА ФІЛЬМУ "ТАРАС ШЕВЧЕНКО"! В ЛЕТЬБІДЖ, АЛТА. — Фільма буде показана в Укр. Роб. Домі: в суботу, 28. квітня перша частина, а в понеділок, 30. квітня друга частина. Ціни тикетів: для дорослих 50 центів, а для дітей 25 ц. Початок в години 8.15 вечером.

В КОЛГОРСТ, АЛТА. — Фільма буде показана в Майнер-ській Салі: у вівторок, 1. травня перша частина, а в середу, 2. травня друга частина. Ціни тикетів: для дорослих 50 центів, а для дітей 25 ц. Початок в години 8.15 вечером.

В КОЛМЕН, АЛТА. — Фільма буде показана в К. of P. Hall: в четвер, 3. травня перша частина, а в понеділок, 7. травня друга частина. За ціною тикетів салідати на оголошеннях.

ГІЛКРЕСТ І БЕЛВЮ, АЛТА. — Фільма буде показана в Юніоні Салі в Гілквест, АЛТА.: в п'ятницю, 4. травня перша частина, а в суботу, 5. травня друга частина. За ціною на тикети салідати на оголошеннях.

товаришу, часу, то треба припоручити комусь іншому! Ми говоримо багато на мітінгах, що будемо міжачувати рукави та брати до праці, але комусь ті слова не переводимо в практику. Нарікаємо на членів Р.З.Т., що вони не хочуть нічого робити, а тут виходить, що вони беруть від нас примір. Друге, в нас було рішено видавати стінну газету. Вирішили щонебудити досить легко, але вирішити якусь справу не ще не вєсь. Треба те рішенні виконати, тоді воно буде мати вагість. Вже минуло три місяці, від коли ми постановили видавати стінну газету, а на стіні висить пощюно друге число.

Отже, товариші й товаришки, коли ми називаємо себе сядомими, треба братися до праці. Треба доказати дітям, а не тільки словами, що ми розуміємо організацію. Шкрабак.

СУМНЕ ОПОВІДАННЯ ДІДУСА. Прошую я на секції вже кілька місяців і неводно неспасіяно бачив, як переходять пішки залізною дорогою навіть в найбільші морози. Мандрують вони в пошуваннях за роботою. Часто повертають до "секцій" і виводять, тоби вприсити щонебудь їсти. Переходять люди різного віку: молоді, старші, а іноді іде старенький, що наспу ногу волочить за собою.

Одного разу обіздемо ми в хаті, а надворі зверху — мете, що світло не видно. Залукач у двері чоловік, господиня попросила увійти. Вона спілчуває таким нещасливим і почала з ним розмову в другій кімнаті. Я не бачив його, тільки чув розмову. От, думаю собі, мусить бути якийсь здоровий чоловік, коли йде пішки в таку хуртовину. Вона, між іншим, спитала, якої він національності, а невідомий мені чоловік відповів, що Українець.

Я зараз зацікавився, вийшов у другу кімнату й побачив перед собою старенького дідуся: з сивою бородою, з лісою головою, зі жовтим поморцем обличчям і здоровим горбом на печач. На перший вид можна було знати, що це людина, з якої неажарений капітал вигинуть останні соки.

— Зайди іде, вуйку? — спитав я. — З Порт Артур. — А коли ви вийшли звідти? — Ще 28. березня, — відповів він. — Пів дня їхав, а вже девять днів їху пішою.

— Чим же-ж ви їхали, вуйку? — Звичайно, фрейтом, а чим же. Господиня приготувала для старенького обід і заклалака вардугу кімнату. Дідусь троха підкривив і гарненько пожував. Після того знова почалась розмова.

— Тобі це, синку, добре, ба ти молодий, хоч працювати можеш. А мені старому ті жити, ні їждити не можу. — промовив дідусь такійсь жалісним тоном, що аж якийсь сум зробився в хаті.

— Скільки вам років? — запитав я. — Вже, синку, минуло шістдесят. — А ти не боявсь їхати фрейтом? — А я вже пущився на одне з двох, або заїду туди, कुди я хочу, або наложу голову. Хіба-ж не вєсь одно померти сьогодні, або за рік. А вже й так не живи, а мучишся. Або-ж це можна назвати життям, коли я мущу йти пішки снігами в таку заверуху.

— Куди ви хочете дістатись? — Я їду до Су Сейнт-Мері. Працював я там попередно кілька років і маю деяких знайомих, може-б владіє прожити якийсь час зиму. — Як довго ви в Канаді, вуйку? — Ой давенько я вже сюди приїхав. Вже два дні втра роки.

— Маєте якийсь діти? — Жінка померла вже чотирнацять років тому. Мавім четверо дітей і двох хлопців забилі на війні, а доньки повижилиди заміж. Я тепер самий оставив, хоч берн тай лагерь під льокомотивом, бо працювати вже неможливо. Колись, як я був здоровий, силний, то ще можна було заробити на кавадок хліба, а тепер ніхто й дивитися на мене не хоче. На що їм приминати старця до праці, коли є тисячі молодих, які готові продати свою робочу силу за яку-б то не було платню.

— А у вас немає грошей, щоби купити собі тикет. — Маю всього двадцять центів та й ті тримаю на найкоршій годину, щоби купити бохенць хліба. Не остало нічого з мого заробітку за молодих літ. Бувало заробляв трохи грошей і збиражу вже їхати до старого краю, щоби побачитися з сімєю, а тут нараз трапиться якась нещастя. — Одного разу проломало мени ногу на сіт-тенку, пролежав п'ять місяців у шпиталя й пішла вся моя праця.

— Мусів знов ставати до роботи на секцію. Поробив три роки, заробив кілька сот долларів і з'явав вже квітувати. Вже він май останній день на роботі. Вечером їхали з роботи й гелд-карта вискончила з тремі, викотилася на мене й полумала мени чотири ребра. Так пролежав другий раз у шпиталя близько рік, мало що зі снігом не попрощався. Краще було-б, коли-б був покойник. І забрала лікарі та шпиталь май тяжко здроповані гроші.

отий Дім, чи як його називають, для старців і тих, які третять здібності працювати через складання, або невідлічну хоробу. От коли-б я був членом Р.З.Т., то певно знайшов-б місце й для мене в тім приватку, а чтак нема куди приколоти голову. Кажуть, що старших від 45 років не приймають до того товариства, то мені нема вже що й думати. А ти є членом: допомогового товариства? — запитав дідусь. — Так! Вже близько два роки. — Шасливий ти! — відповів дідусь, подякував за гостинність і пішов у невідому путь. І. К.

"УКР. РОБІТНИЧІ ВІСТІ" В АРГЕНТИНІ. Буенос Айрес, Аргентина.

Шановна Редакціє "У.Р.В." Вислаємо Вам переддату в сумі \$7 на "У.Р.В." в "Робітничю" й просимо дуже о вибачення, що не зробили цього скорше. Ми хотіли-б мати в себе всі робітничі часопіси, але фінансовий стан нашої організації в минулому не дозволяв нам мати їх. Тепер зайшла зміна на краще в нашій Українській Робітничій Товаристві Самообразованні й ми беремося до культурно-освітньої праці.

Товариство переїшло останніми часами велику кризу. На початках пішло все гарно, але згодом зайшло до організації кілька російських анархістів і замість помагати, вони, сядомі чи ні, доводили товариство до упадку. До того ще й "наші" такі глупі патріоти (пелюріотів) хотіли нам "помогти". Помагали вони в такий спосіб, що з сто членів організації осталося тільки десять.

Забрадо багато часу в упертій праці, доки владось викрити киришників. Була не дуже тяжка праця, бо в день треба працювати на хліб наспуний, а ввечері й у неділю ми працювали в організації й поставили її на твердий грунт. Тепер наше товариство начисяє поперх 50 членів. Ми дістали певну кількість книжок з видавництва "У.Ш.В.", які стали нам у пригоди.

Шановні Товариші! Прислайте до нашого товариства по кільканицять чисел "У.Р.В." для кольтпортуку. Ми будемо старатись розпроудати їх. Остаємося з товариською пошаною за відділ Укр. Роб. Т-ва Самообразовання: С. Мазепа, організатор. О. Сітарський, секретар. П. Чучува, касієр.

СТАРА ПОЛІТИЧНА ТАРАДАЙКА Кюїстон, Онт.

В днях 7, 8 і 9. квітня ц. р. відбулася в Кюїстоні і Садборі, Онт., демонстрація шаповалівської політичної тарайки, котрою шаповалівська група контрреволюціонерів хоче розбити Радянський Союз, а головню Радянську Україну.

Цю тарайку демонстрував шаповалівський висланець (за долларми) П. Григорій, посиноючі присутнім на його викадї, в який спосіб ця тарайка була зроблена і як працюють селяне й робітники Радянської України були-б мусили — коли-б ця тарайка на Україні була встодва — возили в ній українських буржуї.

А що пані-капіталісти (за котрими шаповалівцеві Григорійє ронить сядомі) не хочуть фінансувати контрреволюціонерів-шаповалівців, тому Григорійє їздить сьогодні по Канаді і я п'яте ріжні теревені прот Радянського Союзу візгаї, а проти Рад. України зокрема.

В своїому викадї, шаповалівський доларохаїт і ворог проклятих без перерви наживався на Рад. Україну, відуряд та на компанью. "Хоч комуїнім є переажитком, а комуїнім з своїм програмі нічого комуїністичного немають" — каже т. Григорійє, то на Україну вернувся-б, але боїться В. К.П.

Всі ті теревені й наклепи на проклятих Рад. Союзу шкода опісувати, бо уважало за краще те місце вна сторінках нашої роб. преси заступити корисним матеріалом. А про контрреволюціонерів й ворогів проклятих, хай розуміються ті, що змісту його бесід не розуміють.

Сядомого робітництва, не лише в Радянському Союзі, але без ріжниць, де-б воно не було, ніяка сила обманути тепер не може. Каїпак.

ЦКАВЕ ДЛЯ ВСІХ. Оттава, Онт.

Оцим складаю щирю подяку Головному Зарядові Р.З.Т. за виплаченні мені допомоги в сумі \$63 за виплаченні моєї слабости. Рівночасно дякую опікунам хорид, як також товаришам і товаришкам, що мене відвідували, коли я був слабий в шпиталях.

Робітники й робітнички! Вступайте в члени Робітничого Допомогового Товариства без ніякої просьби, доки ще не запізно, бо опісля буде дуже жалувати, коли навистят вас яке небуло нещастя.

При цій нагоді хочу додати до відомо українським робітникам про одну буржуазну асекураційну компанію, Метрополітен, яка має головний офіс в Оттаві. Агент тої компанії мій знаменитий брат, на ім'я А. Івансечок, щоб він здасекуровав вас від слабости.

Цей чоловік підписав полісу, не знаю, на яку суму, але досить того, що платив з роки по \$18. Недавно тої робітнич нагад заховував, і то на дуже небезпечну недугу. Опісля, як-виздоровів пішов на офіс і представив лікарське посвідчення своєї недуги. Ну, і що? Там йому пані показали параграф, що він заасекурований на иншу хоробу, а не на ту, що лікар potwierдив. І цей бідничко запогоди не одержав. Тепер з плачем проклинає тих агентів, котрі його обманули масними словами.

Та, товариші робітнички! Нема, то як наше Робітничє Допомогове Товариство. Воно не скривить робітничку, виплачує йому те, що приписано в статуті. Це повинно бути для нас наукою. Не даваймо себе обманувати асекураційним агентам, коли ми маємо свою власну організацію. П. Гайдебчук.

НАШІ РЯДИ ЗБІЛЬШУЮТЬСЯ. Су Сейнт-Мері, Онт.

Дня 30. березня ц. р. дрампінгукот при відділі ТУРФДМ в Су Сейнт-Мері, Онт., відіграв в околиці Бей-Вю дуже гарну драму під назвою "Дні революції". Драма ця дуже цікава. В ній представляється боротьбу двох ворожих собі клас.

Про зміст драми й гру поодиноких аматорів не буду описувати, скажу хіба загально. Головні ролі випали досить добре. Але гурти не виходили надто слабо. В гуртових сценах наші аматори й аматорки слабо ориєнтується, можна сказати, що гублять-ся на сцені.

Почина — очевидна. В нас буває таке, що під час пробів представлення не виконують рухів, як салі, аматори кажуть: "Та ми не знаємо, не біється, ми вже на представленою зоросе все так, як треба." А коли грається представлення, то виходить саламаха. На це треба звернути увагу на будуче й робити під час пробів те, що приказує режисер. Тут нема чого гніватися, ми є членами організації й повинні опрацювати наші вистави, щоби вони пригатали глядачів.

Май першою а другою діями виступив з промовою т. Герлаєвич, який дав деякі пояснення до драми, а річчомо зазівавав тих, які ще є членами ТУРФДМ, щоби стали членами. На його заклик вписалося 4 нових членів, яких присутні привітали бурєю оплесків. Робкор.

ДОПОМОГА ВІДДИЛОВ ТУРФДМ В ЕНСОНВІЛ. Руан, Кве.

Недавно ЦВК ТУРФДМ у Вінніпегу дав відозву до робітничих організацій у Східній Канаді, щоби поспішили за фінансовою допомогою відділов ТУРФДМ в Енсонвилі, Онт. Сядомі робітнички в Руан зрозуміли вагу відозви й устроїли забаву, з якої вилнуло \$57.75 на задану стіть. Сядоме робітництво не допустить до того, щоби Укр. Роб. Дім в Енсонвилі попав у руки наших ворогів.

? ЧИЯ ДИТИНА? ЧИЯ ДИТИНА? ДРАМПІВГУРТОК ВІДДИЛУ ТУРФДМ У ВІННІПЕГУ відіграє

В СУБОТУ, 28. КВІТНЯ 1928 РОКУ В УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧИМ ДОМІ

одну з найкращих комедій в цім сезоні Конич-Лисенка

? ЧИЯ ДИТИНА? ? ДИТИНА ? ?

"ЧИЯ ДИТИНА"? Це дійсно одна з найкращих комедій, які ви бачили в цім сезоні на сцені Укр. Роб. Дому. Всі ті, хто може добре сміятися і любити сміятися, приходять в суботу, 28. квітня на цю комедію. Там побачите, як лікар робить експеримент молодости на старому чоловікові і що з того всього вийде? Таку комедію грає колись один з більших театрв у Вінніпегу і то з великим успіхом, бо аж через два тижні. Деякі, хто бачив цю знамениту комедію, пам'ятає її до сьогодні. Тому радимо всім конечно цю комедію побачити.

ЦІНИ ТИКЕТІВ ЗНИЖЕНІ! ВСТУП: 40, 35 І 25 ЦЕНТИВ. Тикети можна дістати кожного вечера в буфеті Укр. Роб. Дому, а в день представлення при касі. ПОЧАТОК В ГОДИНИ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

В НЕДІЛЮ, 29. КВІТНЯ 1928 Р., В ГОДИНИ 8.30 ВЕЧЕРОМ ВІДБУДЕТЬСЯ В УКР. РОБ. ДОМІ ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛІВНИМИ ДАТКАМИ.

КОНЦЕРТИ Й ПРЕДСТАВЛЕННЯ ВЕЛЕНД, ОНТ.

Старанням Дрампінгуртка при Укр. Роб. Домі в Веленд, Онт., відіграється в суботу, 28. квітня ц. р., в Укр. Роб. Домі, дуже займачоу драму в 4-ох діях п. н.

"БЕЗБАТЧЕНКО". Робітнички й робітнички! Ця драма грається перший раз в нашій місцевості. Зміст її дуже повчальний. Для цієї штуки пригатовано нову декорацию і спеціальні костюми. Дрампінгукот докладає всіх старш, щоб відіграти її як найкраще. Вєсь дохід призначений на надєржання диточої школи. Вступ 35 і 25 центів. Початок в години 8. вечером. (48) Мистком.

САКСАТУН, САСК.

Старанням Дрампінгуртка при У.Р. Домі в Саксатуні, відіграється в п'ятницю 4. травня (май), дуже гарну займачоу оперетку в 3. діях п. н.

"ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЕМ" Коли в 1775 році російська царина Катерина II приказала зничити Запорозьку Січ, тоді одна части Запорозців забралась до Туреччини. Турецкий султан, знаючи хоробрість Запорозців, радо їх прийняв до себе, даючи їм землі до поселення, де вони заложили собі другу Січ.

Товариші й товаришки! Не оминіть одинокої нагоди, щоби побачити життя Запорозців та почути гарні, мелодійні пісні, побачити чудові запорозькі татки, гарні турецькі костюми. Аматори добре підібрали. Приходьте громадою й клічте своїх знайомих, бо хто знає, як довго прийде чекати, щоби побачити щось подібного. Ціна вступу: для дорослих 50 ц., для дітей 15 ц. (51) Мистком.

КЕМСЕК, САСК. Цим даємо до відома робітникам і фермерам в Кемсек і околиці, що заходом відділів ТУРФДМ і Секції Молоді в Кемсек, Саск., устроються у вівторок 1. травня ц. р., в Укр. Роб. Домі

МИТІНГ, ЗБОРИ Й ЛЕСКЦІ. МИТІНГ ЧЛЕНСТВА КОМПАРТІИ КАНАДИ.

Цим повідомляємо вінніпегське членство Комуністичної Партії Канади, що членські загальні збори відбудуться в середу, 25. квітня, в люкалі під числом 267 Селкієр енню.

Всі члени обовязково повинні прийти, бо на програмі є важкі справи, як також промовлятиме т. Т. Бак, з Торонто. Початок в 8-ій год. вечером.

ОСТАННЯ НАГОДА. Прочитали ми в "У.Р.В.", що книжка т. М. Ірчана, "В Бурянах" — розійшлася і на складі видавництва її вже немає.

Однак не всім відомо, що онтерійський Провком ТУРФДМ має ще ограничену кількість книжок

"В БУРЯНАХ" Для продажі. Тож спішіть з замовленнями на цю книжку таві зараз, бо як спізнитесь, то будете жалувати. Віддан наших організацій можуть набувати її у нас для кольтпартії. За-мовлення разом з грішми посилайте на адресу:

Provincial Executive Committee U. L.-F. T. Ass'n, 300-302 Bathurst St., Toronto 2, Ont.

ДО ВИКОНАННЯ СЦЕНЕРІИ І ДЕКОРАЦІИ. Провінціальний Комітет ТУРФДМ в Торонто, Онт., повідомляє всіх тих, що потребують в своїх будинках декораций, куртин і взагалі всякої сценерії, що в Торонто є український маляр, який малював всю сценерію в Укр. Роб. Домі в Тімміс і Торонто.

Малює все, що тільки потрібно на сцену і виконання артистичне. Роботу виконуються на час і за приступну ціну. За всіма інформаціями зголошуватися до Провкому в Торонто на слідуючу адресу:

Provincial Executive Committee U. L.-F. T. Ass'n, 300-302 Bathurst St., Toronto 2, Ont.

ПОТРІБНО дізнати до роботи в стоді і в хаті. В родині є лише двоє дітей. Дівчина повинна знати по англійськи говорити і писати. Платня після угоди. Зголошуватися на адресу: Alex Stark, 532 Redwood Ave., Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ своїх країни: Юрка Стахова і Якова Бороського. Перший в селі Жилиці, а другий в селі Ланозько, повіт Боршів. Хто знає де вони, або вони самі, прошу зголошиться на слідуючу адресу: Prokop Shermeta, (48) Dryden, Ont.